

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχὴν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ— Συνδρομὴ προκληρωτῆα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδίδεται τρεῖς τῆς ἑβδομάδας, ἀπὸ 7-8 καὶ λιᾶδες φύλλα. Γιὰ κάμμειά καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γ' ωστοποιήσεις. Κάμμειά καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μὰς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτες ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάφευξις κάμμειᾶ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ γάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ἔρουν πῶς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαδάζωνται.

Ἀθήναι, 7 Σεπτεμβρίου 1884

Ἀριθ. 140+138+7

1

Ἐνας ἀπὸ τῆ Σμύρνη, μοῦ γράφει καὶ μὲ βρίζει πῶς γράφω ἐναντίον τῶν Παπάδων καὶ ρεζιλεύω τὸ ἱερατεῖόν μας καὶ ὅτι θὰ μοῦ κἀνῆ καὶ θὰ μοῦ δείξῃ, καὶ μόνο ποῦ δὲν μοῦ γράφει πῶς θὰ μὲ βάνῃ μέσα στὸ καλουπάφι του, καὶ θὰ μοῦ ἀπαντήσῃ, λέει, καὶ εἰς τὴν Σιώνος τοῦ Λάτα, ὅτι μαγαρίζω τὸν τύπο τῆς Ἑλλάδας, μὲ τῆς φαυλαταρίαις μου καὶ ἄλλα καὶ λοιπά.

Πρέπει σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον νὰ τοῦ ἀπαντήσωμε μὲ δυὸ λόγια γιὰ νὰ μὴ μὰς πέρνῃ γιὰ κοθώνια, ὅπως ἦναι αὐτός.

Πρῶτο. Ὁ σκοπὸς τῆς σατυρικῆς ἐφημεριδογραφίας εἶναι νὰ γράφῃ καὶ νὰ χτυπᾷ τὴν κακοήθεια ὅπου τὴν βρῆ.

Δεύτερο. Δὲν βρίζω τὸ ἱερατεῖόν μας ἄλλὰ τοὺς κακοήθεις ἱερεῖς πρὸς συνετισμόν των καὶ σωφρονισμό τῶν ἄλλων.

Τρίτο. Ἄν γράφω σὲ χοντρή γλῶσσα, αὐτὴ εἶναι ἡ γλῶσσα τοῦ Λαοῦ εἰς τὴν ὁποίαν ἔγραψαν οἱ μεγαλειότεροι συγγραφεῖς καὶ γιὰ αὐτὸ εἶμαι ὁ πρῶτος τῶν ἐφημεριδογράφων τῆς Ἑλλάδας καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξόδεψιν τῶν φύλλων καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑπόληψιν, διότι δὲν εἶμαι οὔτε ταρτοῦφος οὔτε Ἰησοῦτης, ὄντα ποῦ βγῆκαν ἀπὸ τὴν παπαδίστηκη σκλητάδα.

Τέταρτο. Μοῦ λέγεις πῶς πηγαίνω στὰ πορνοστάσια. Ναι, πῆγα δυὸ φοραὶς μὲ νοικοκυραίους καὶ πρὸς ποῖον σκοπόν; Διὰ νὰ ἐξετάσω τὰ παράπονα αὐτῶν τῶν πλασμάτων τῶν ἀπολωλότων ποῦ μὲ προσκάλεσαν, καὶ ἔστειλα ἀπ' αὐταῖς στὸ νοσοκομεῖο ἓνα μελεσοῦνι καὶ ἔσωσα ἓνα ἑκατομμύριο κόσμο ποῦ ἤθελε νὰ μολυνθῆ.

Καὶ μὴ ὁ Χριστὸς τὴν πόρνη Μαγδαλινὴ δὲν συγχώρησε; Ἦτο λοιπὸν πορνοφιλος αὐτός;

Πέμπτον, γράφεις πῶς πρέπει καὶ ἂν βλέπωμε κἀνένα ἐγκλημα πρέπει νὰ τὸ σκεπάζωμε κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἔτσι αἱ; Νὰ σὰς ἀφίνωμε σὰς τοὺς μερικὸς τραγογένιδες νὰ μὰς ἀτιμάζετε τῆς γυναϊκῆς μας καὶ μεῖς νὰ σιωποῦμε σὰν γνήσιοι κερατάδες. Νὰ σὰς κάνωμε ἱεροξεταστάς, παπάδες ἡγουν ποῦ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ ἐξολόθρευαν σ' ὅλη τὴν Εὐρώπῃ μὲ τὰ φρικτότερα βασανιστήρια ποῦ μπορεῖ νὰ βρῆ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου εἰκοσιπέντε μελλεοῦνια ἀθῶων ἀνθρώπων.

Ἑκτον. Ὁ Χριστὸς ποίους ἐτιμώρησε; Τοὺς γραμματεῖς

καὶ Φρισσαίους, ἦγουν παπάδες σὰν καὶ σένα οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν σταύρωσαν. Ἦτανε καὶ ὁ Χριστὸς ὑβριστῆς, ὅταν ἔλεγε μὲ τὴν ἀγανάκτησί του παπάδες τοὺς Ἰουδαίους = Γενήματα ἐχιδνης κτλ. Ἄλλὰ στάσου ὡς ἐδῶ καὶ νὰ σοῦ δείξω γὼ ποῖος ξέρει καλλίτερα τὸ Εὐαγγέλιον, ἀφοῦ, ὡς καθὼς λές, διαβάσω πρῶτα τὴν διατριβὴ σου εἰς τὴν Σιώνος. Βρὲ ἐγὼ μπαστάρδικα οὔτε ἔχω, οὔτε ἔκανα σὰν καὶ σὰς, ἐγὼ ἀπάνω στὴν ἀγία τράπεζα δὲν ἀτίμασα κορίτσα, ἐγὼ δὲν πάω νὰ κάνω ἀγιασμούς καὶ μὲ τὰ ἱερὰ ἄμφια νὰ ρίχνωμε στῆς γυναϊκῆς. Ἐγὼ ἄθλιος δὲν εἶμαι εἰστε σεῖς ποῦ ἀτιμάζετε τὸν κόσμο, = ὄχι ὅλοι = καὶ ἔχετε καὶ μοῦτρα νὰ μιλάτε, καὶ χαιρετίσματα στὸ Λάτα σου, καὶ πὲς του, καὶ πῶς δὲν μὰς ἔσκασε. Ἐγὼ διδάσκω μ' ὅλη τὴν χοντρὴ γλῶσσα μου τὴν ἠθικότης καὶ σεῖς μὲ τὰ ἱερὰ ἄμφια σας καὶ πατερίτσαις τὴν ἀχρεϊότητα, καὶ ὅτι ὡρα θέλετε σὰς τὸ ἀποδείχω φτάνει νὰ μὴ μὰς σκάσετε. Καὶ ἂν γράφω δὲ ἐναντίον τῶν ἀχρεϊῶν σὰν καὶ σὲ παπάδων ἐγὼ τὰ γράφω ἢ ὁ Λαὸς ποῦ ἄρχισε νὰ συχένεται νὰ σὰς δῆ στὰ μάτια του μὲ τῆς κακοήθειαις σας; Σκάσε καὶ σύ.

2

Πάτριαις. Σῶσον κύριε τὸν Λαόν σου. Ἐδῶ ἀδερρὲ οἱ παπῆδες μας κατάντησαν φουρτούνα στὸ κεφάλι μας. Ἄμα ποῦ ἔρθη ἡ παραμονὴ τῆς πρωτομηνιάς πέρνουν σβάρνα τὰ σπῆτια μὲ τὴν ἀγιαστούρα τους καὶ δὲν ἀφίνουν τὸν κόσμον νὰ ἡσυχάσῃ. Καὶ μὴ δὰ ἔχουνε στασὸ, καθὼς θὰ τοὺς ἀνοιξῆς τὴν πόρτα ἴσα μὲσ' τὰ μοῦτρα νὰ μὰς βγάνουν τὰ μάτια καὶ ἴσα μέσα, καὶ βρίσκουν ἄλλους στὸ κρεββάτι καὶ ἄλλους ἀπάνω στὴν ὑπηρεσία τῶν γυναικῶντων. Δὲν φτάνει αὐτὸ ἀλλὰ ἀπὸ τῆς φούργια τους τὴν πολλὴ πᾶν καὶ κτυπᾶν καὶ τῶν φράγκων τὰ σπῆτια, ὅπως συνέβηκε προχτὲς μὲ ἓνα παπᾶ μας ποῦ ἀφοῦ τοῦ ἀνοιξῆς ἓνας φράγκος τὴν πόρτα καὶ ἄρχισε αὐτὸς τὸ = Σῶσον, Κύριε τὸν Λαόν σου, πετάγετε ὁ φράγκος καὶ τοῦ λέει = Στὴ διάλογος τὸ μάνα σου, σακραμέντο. Ὅριστε ἱερατεῖον λωποδύτικο,

Ἦ Ἰπογραφή:

Σημ. Παληανθρώπου. Τὶ ἀπαντᾷς σ' αὐτὰ κύριε ἄγριε ἱερόσυλε τῆς Σμύρνης; Καὶ πάλι σὲ παρακαλοῦμε πρόσεξε νὰ μὴ μὰς σκάσῃς.

Πρὸς τὸν Γ. Γιαννακόπουλον ποῦ μᾶς γράφει ἀπὸ τῆ Πάτρα γιὰ ἓνα κορίτσι, τοῦ ἀπαντοῦμε μὲ μιὰ λέξι πὼς εἶναι ἄθλιος καὶ ἐλεεινὸς γιατί εἶχε μὲ κεφαλαῖα γράμματα τὸ ὄνομά του ὑπογραμμένο καὶ διότι εἶναι φαῦλος καταδεχόμενος νὰ γράφῃ ἀνοησίας. Εἶπαμε. Πρέπει νὰ πάψουν αὐτά. Σκάσε λοιπόν.

Χαλκίδα. Βρὲ ἀδερφέ, καὶ ἂς μὴ σὲ γνωρίζω, γιὰ οὐλους

γράφεις, καὶ γιὰ μᾶς τοὺς καταφουκαριασμένους Χακιδέους δὲν γράφεις τίποτα ; Ἄκουω ἐδῶ καὶ γιὰ τὸ τίποτα, νὰ λέγῃ ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου πὼς θὰ σὲ βάνω σπὸν Παλιάνθρωπο, βάνε μας λοιπόν καὶ πὲς, καὶ διαλάλησε ὅτι ἐδῶ στὴν Χαλκίδα στῆς 20 ταυτουνοῦ τοῦ μῆνα τριγοῦμε καὶ τὰ σταφύλια μας εἶναι πρώτης καὶ πουλοῦμε 25 λεπτά τῆς δυὸ οκάδες, ἤγουν τὴν μπότσα. Φώναξέ το αὐτὸ ὡς ποῦ νὰ μᾶς σκάσῃς. Τρέξετε.

Ο παπᾶ. Σκληρὸς χειροτονούμενος δεσπότης ἀπὸ τὴν κυρὰ μαμῆ.

Οἱ τελωνοφύλακες τοῦ Κατάκωλου ποῦ εἶναι στὸ Πύργο εἶνε πολὺ συμπεριτικώτεροι ἀπὸ τοὺς δικούς μας. Αὐτοὶ οἱ καυμένοι ἅμα ποῦ παραλομβάνουν τὰ ἐμπορεύματά τους οἱ ἔμποροι ἀπόξω ἀπὸ τὸ τελώνιο καὶ ἀμέσως ἅμα ποῦ τὸ ξεμπαρκάρουν τὰ βαπόρια γυρεύουν γιὰ μπαξίσι νὰ τοὺς πάρουν τὴν μισὴ ἀξία ὅσο ἀξίζει τὸ πρᾶγμα, ἀλλοίμονο δὲ ἂν τὸ βάνῃς καὶ μέσα στὴν ἀποθήκη, πάει, βούλιαξε ὄλο, μὲ τὸ φέρε ἀπὸ ὄω καὶ φέρε καὶ μένα ἀπὸ κεῖ.

Ἐνας πάλι, Π. Βασιλόπουλος φουστανελλάς εὐγανε ἓνα ρωλόγι στὴ λωταρία ἀπὸ δῶ καὶ δῶ χρόνια καὶ ἀφοῦ μάζεψε τὸν παρᾶ περιμένουν ἀκόμα νὰ βγῆ ἡ λωταρία.

Ἐνας πάλι ἄλλος ὁ Ἀναγνώστης Κότζης ἀγόρασε τὴ μηχανὴ τοῦ Πλάτανου τῶν Ὀλυμπίων καὶ κοντὰ μ' αὐτὴ νόμισε πὼς ἀγόρασε καὶ τὸν μηχανικὸ τῆς Γ. Ἀποστολάτου, καὶ ἔχει δίκαιο ὁ ἄνθρωπος γιατί τί νὰ τὴν κἀνῃ τὴν μηχανὴ χωρὶς μηχανικὸ καὶ ἔνεκα καὶ διὰ τοῦτο κρατᾶ καὶ τὴν μηχανὴ καὶ δὲν τὴν πληρώνει. Βρὲ τοῦ διαβόλου τὸν κατεργάρη. Ξυπνὸς ἄνθρωπος καὶ πὼς δὲν μᾶς ἔσκασε κ' αὐτὸς ἀπὸ τὴν πολλὴ του μπουφάδα νὰ θελῃ ν' ἀγοράσῃ ἄνθρωπο καὶ μηχανὴ μαζί.

Νὰ τί μᾶς γράφουν ἀπὸ τὴν Ἀμφισσα. Πρῶτο [ὅτι ὁ ἄστρονόμος τους ἐκεῖ ἀφίνει καὶ κόφτουν καπνὸ μὲ χαβάνια στὰ σπήτια, (ὡς πρὸς αὐτὸ καλὰ κάνει), δεῦτερο ἀπὸ τὴν μεγάλῃ ἐπιτήρησι ποῦ κάνει στὰ μπακάλικα οἱ ἄνθρωποι βουλόουν τὴ μύτη τους καὶ δὲν μποροῦν νὰ περάσουν ἀπὸ τὴ βρώμα τῶν σαρδελῶν, (κι' αὐτὸ δὲν πειράζει, τὸ κάνει πρὸς ὑγείαν τῆς πόλεως), τρίτο ἀφίνει τοὺς ψωμάδες καὶ πουλοῦν ἑκατὸ δράμια τὴν οκά, (αὐτὸ εἶναι ντίπ χοντρὸ καὶ δὲν τρώγεται, τότες θὰ πῆ πὼς σᾶς πουλοῦν προσφοραῖς ἀντίς γιὰ ψωμιά).

Σῶπα, νὰ μὴ τὸ διαβάση κἀνένας καὶ μᾶς πῆ πὼς τὸ παραξεκοντακιάσαμε στῆς ἀνοησίας), καὶ τέταρτο, οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες εἶναι λοποδύτες, καὶ κλέφτουν τῆς κότες καὶ μπουγάδες τῶν νοικοκυραίων. (Ἔτσι αἰ ; Αὐτὸ εἶναι σπουδαῖον ὑπερασποῦδαστον μάλιστα καὶ κάνουν καλὰ καὶ φρονεμα καὶ εἶναι ἀξιεπαινοί, διότι παρὰ ν' ἀφίσουν νὰ τῆς κλέψουν ἄλλοι καλλίτερα αὐτοί). Ἄλλο. . . . αἰ δὲν ἔχει ἄλλα παρὰ ὅτι ὁ κύρ ἀστρονόμος τάχει καλὰ μὲ τοὺς χασάπιδες. Καὶ πὼς δὲν μᾶς σκάσατε καὶ σεῖς Ἀμφισσώτες μὲ τὸν ἀστρονόμος σας. Τώρα ξέρω γὼ πὼς ὄλα αὐτὰ εἶναι ψέμματα ἀλλὰ νὰ ἔτσι τὰ γράφομε γιὰ νὰ γεμίξῃ τὸ φύλλο, καὶ νὰ περᾶ ἡ ὥρα γιὰ νὰ μὴ σκάστε.